

TILKENDEGIVELSE

i Afskedigelsesnævnets sag nr.: 20110757.

3F Privat Service, Hotel og Restauration

for

A og B

mod

DI overenskomst II

for

ISS Facility Service A/S

Sagen blev mundtligt forhandlet den 26. marts 2012 med højesteretsdommer Jytte Scharling som nævnsformand og opmand.

Der blev afgivet forklaring af A, B, kundechef Runi Høgedal og arbejdsleder Claus Jensen.

Klager har nedlagt påstand om, at indklagede skal betale en efter Afskedigelsesnævnets skøn fastsat godtgørelse efter forskelsbehandlingslovens § 7, subsidiært efter Hovedaftalens § 4, stk. 3.

Indklagede har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagen angår spørgsmålet, om hvorvidt virksomhedens afskedigelse af to medarbejdere, der var de ældste i et team, som rengjorde tog for DSB, er sket i strid med forskelsbehandlingsloven og /eller Hovedaftalens § 4, stk. 3.

Det fremgår af sagens oplysninger, at virksomheden efter udfaldet af en udbudsforretning vedrørende togrengøringen, der medførte en nedsættelse af timetallet for natrengøringen for to togtyper, fandt det nødvendigt at reducere antallet af medarbejdere.

På opsigelsestidspunktet den 27. april 2011 var der i rengøringsteamet 12 fastansatte timelønnede medarbejdere og en tidsbegrænset ansat medarbejder. En af de fastansatte havde meddelt, at hun inden for kort tid gik på efterløn. Virksomheden valgte herefter at undlade at forlænge den tidsbegrænset ansattes ansættelse og at afskedige to medarbejdere. Medarbejderstaben blev herved reduceret fra 13 til 9 timelønsansatte. Af de 11 medarbejdere, hvoraf to skulle afskediges, var én medarbejder på barsel, én var tillidsrepræsentant og én var sikkerhedsrepræsentant. De øvrige havde efter det oplyste en alder på henholdsvis 23, 26, 41, 47, 48, 49, 52 og 62 år. Af disse medarbejdere var fem, heriblandt A og B, primært beskæftiget med den løbende natrengøring, to medarbejdere var hovedsageligt beskæftiget ved hovedrengøring og en medarbejder med dagrengøring.

I august 2011 fik virksomheden behov for afløserbistand. Virksomheden har oplyst, at behovet var midlertidigt, og at medarbejderstaben fortsat er reduceret i forhold til april 2011. Virksomheden har endvidere oplyst, at man forsøgte at kontakte A og B. A har forklaret, at hun ikke har modtaget nogen henvendelse. B fik med virkning fra fratrædelsestidspunktet den 31. august 2012 et antal vagter, svarende til 15 timer om ugen. Hun fratrådte den 22. september 2012 og er i dag ansat i ISS Hospitalservice.

Der har ikke mellem de af organisationerne udpegede medlemmer af Afskedigelsesnævnet kunnet opnå flertal for en afgørelse af sagen, og afgørelsen træffes derfor af Nævnets formand som opmand. Parterne erklærede sig enige i, at sagen kan afgøres – uden kendelse – i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse.

OPMANDEN UDTALTE:

Efter bevisførelsen for nævnet findes det at kunne lægges til grund, at der på afskedigelsestidspunktet den 27. april 2011 var en arbejdsmangel, som nødvendiggjorde en reduktion i antallet af medarbejdere. Det forhold, at virksomheden efterfølgende i august 2011 fik behov for afløserbistand findes ikke at kunne være forudset af virksomheden.

I relation til forskelsbehandlingsloven findes klager, henset til alderssammensætningen i medarbejderstaben og det oplyste om opgavefordelingen mellem dem, ikke at have påvist sådanne omstændigheder, der kan føre til at bevisbyrden for, at afskedigelserne ikke er foretaget i strid med forskelsbehandlingsloven, påhviler indklagede. Klager findes i øvrigt ikke at have ført det fornødne bevis for, at afskedigelserne af de to klagere er begrundet i alder.

Opmanden finder endvidere at kunne lægge virksomhedens forklaring om, at de to klagere efter en vurdering af en række saglige kriterier var de medarbejdere, der bedst kunne undværes, til grund. Da der herefter ikke er grundlag for at fastslå, at afskedigelserne var udtryk for vilkårlighed eller var baseret på usaglige hensyn, vil virksomheden i det hele være at frifinde.

Klager skal betale opmandens honorar.

København, den 23. april 2012

Jytte Scharling